

21. niedziela zwykła A

A wy za kogo Mnie uważacie? (Mt 16,15)

Pierwsze czytanie

Izajasz 22,19-23

To mówi Pan do Szebny, zarządcy pałacu: "Gdy strącę cię z twego urzędu i przepędzę cię z twojej posady, tegoż dnia powołam sługę mego, Eliakima, syna Chilkiasza. Oblokę go w twoją tunikę, przepaszę go twoim pasem, twoją władzę oddam w jego ręce; on będzie ojcem dla mieszkańców Jeruzalem oraz dla domu Judy. Położę klucz domu Dawidowego na jego ramieniu: gdy on otworzy, nikt nie zamknie, gdy on zamknie, nikt nie otworzy. Wbiję go jak kołek na miejscu pewnym, i stanie się tronem chwały dla domu swego ojca".

Drugie czytanie

Rzymian 11,33-36

O głębokości bogactw, mądrości i wiedzy Boga! Jakże niezbadane są Jego wyroki i nie do wysłedzenia Jego drogi! Kto bowiem poznał myśl Pana, albo kto był Jego doradcą? Lub kto Go pierwszy obdarował, aby nawzajem otrzymać odpłatę? Albowiem z Niego i przez Niego, i dla Niego jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen.

Ewangelia

Mateusz 16,13-20

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: "Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?" A oni odpowiedzieli: "Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków". Jezus zapytał ich: "A wy za kogo Mnie uważacie?" Odpowiedział Szymon Piotr: "Ty jesteś Mesjaszem, Synem Boga żywego". Na to Jezus mu rzekł: "Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr – Opoka i na tej opoce zbuduję mój

Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie". Wtedy przykazał uczniom, aby nikomu nie mówili, że On jest Mesjaszem.

Do refleksji

"Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego." "Ty jesteś Piotr (czyli Skala) i na tej Skale zbuduję mój Kościół." Oba zdania nie są przejawem grzeczności, lecz centrum stanowiącym istotę wiary każdego człowieka.

Jezus dokonuje sondażu wśród uczniów: za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego? Odpowiedzi padają różnorodne: za Jana Chrzciciela, za Eliasza, za Jeremiasza, za jednego z proroków. W każdym razie za proroka z przeszłości. Odpowiedzi trochę rozczarowujące, chociaż pewnie te dzisiejszych ludzi nie byłyby inne, a może nawet jeszcze bardziej odmienne. Wiara już występuje, ale jest jeszcze ukryta. Wezwanie jest słyszane, odczuwane, ale w świadomości pojedynczych osób nie rozróżnione – pierwszy stopień wiary. Inaczej uczniowie ("wy zaś"), oni są już pewien czas z Jezusem. Ich doświadczenie Jego Osoby jest bardziej osobiste, głębsze, bogatsze. Oni zrozumieli naukę Jezusa i powinni mieć jasność, co do Jego osoby, by bezwarunkowo Jemu się powierzyć. To odczuwa Jezus i dlatego stawia takie pytanie – drugi stopień wiary.

Piotr ryzykuje i decyduje się na ostatni krok. Wśród karuzeli ludzkich opinii i poglądów dochodzi on do poznania, które musi gruntownie zmienić życie ludzkie. Jego wypowiedź nie jest czysto ludzkim poglądem, lecz Boskim objawieniem i wyznaniem wiary ... trzeci stopień wiary.

Co odróżnia Piotra od pozostałych uczniów? Nie jest ani bohaterem, ani człowiekiem o wybitnej osobowości. On jest wierzącym człowiekiem, któremu na drodze pojawił się Jezus. Rozpoznał Go i jest gotowy ukształtować swoje życie na nowo. Na wyznaniu Piotra Jezus zbudował swój Kościół. Piotr – Skala jest tym samym, który porywczo i bezwarunkowo naśladuje Jezusa i równocześnie się Go zapiera. Pomimo tego otrzymuje zadanie wspierania i utwierdzania w wierze, jako zastępca Chrystusa, siostry i braci, lud Boży, Ciało Chrystusa aż do przyjścia królestwa Bożego. Kościół do dzisiaj składa się z wierzących, którzy ciągle trwają w napięciu wiara – wątplenie, prawda – fałsz. Sprzeczności tej bosko-ludzkiej rzeczywistości doświadczamy dzisiaj być może jeszcze intensywniej. Doświadczenie prawie dwutysięcznej historii Kościoła ukazuje jeszcze jedno, a mianowicie, że to, co w Kościele jest faktycznie apostołskie, tj. zbudowane na fundamencie apostołów, na ich wierze i nauce, a tym samym na Chrystusie, jest trwałe – aż do ostatecznego z Nim spotkania w chwale.